No. 3025 Zaterdag 4 Feb. 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Curaçao in de Tweede Kamer.

II.

De heer **IJZERMAN** S.D.A.P.: Mijnheer de Voorzitter! Onder de in het Voorlopig Verslag ter sprake gebrachte aangelegenheden zijn er twee, die hier te lande enige deining hebben veroorzaakt en tot een aantal dagbladartikelen aanleiding hebben gegeven.

De eerste is de voorgenomen **uitbreiding van het kiesrecht.** Ik heb de daarover in Curaçao ontbranden strijd met belangstelling gevolgd. Vele van de argumenten, ginds tegen die uitbreiding aangevoerd, zijn oude bekenden uit de dagen van onze kiesrechtstrijd; ik vond echter ook nieuwe en zeer originele, bijv. dit, dat door uitbreiding van kiesrecht de invloed van de volkswil op het Staatsbestel zou... verzwakken.

Het lijkt me overbodig de strijd over kiesrecht in Curaçao, ook in deze Kamer te voeren. Immers de Minister heeft, tot mijn genoegen, geen gevolg gegeven aan het verzoek van een aantal Curaçaose notabelen om de kiesrechtuitbreiding te beletten. Dit zou trouwens hebben getuigd van heel weinig respect voor de rechten, die Curaçao in zake autonomie bezit. Het spreekt, naar mijn mening, vanzelf, dat niet mag worden getornd aan het recht van Curaçao om het kiesrecht zo te regelen en uit te breiden als binnen de grenzen van de Wet op de Staatsinrichting van Curaçao mogelijk is.

Het tweede punt heeft betrekking op de artikelenreeks van den heer J. Mackaay in het **Utrechtsch Nieuwsblad** en later ook in brochurevorm verschenen,

Wat daarin wordt medegedeeld, wekt **de indruk,** dat **Aruba,** nadat het door de olie er bovenop was gekomen, onder de olie zou zijn geraakt. En wel dermate, dat de autoriteiten er gedoogden, dat Amerikanen, werkzaam bij het daar gevestigde Amerikaanse oliebedrijf, de Nederlanders op de smadelijkste wijze bejegenden, en, bij het demonstreren van hun minachting voor Nederland en de Nederlanders, o.a. zo ver gingen, dat ze bij de ingang van een oliebedrijf gedurende enige dagen een bijzonder schunnige caricatuur van de Koningin ten toon stelden.

De Memorie van Antwoord verklaart, dat de door den heer Mackaay gegeven voorstelling, van de toestanden op Aruba geheel in strijd met de waarheid is. Is dit inderdaad het geval, dan volgt daaruit, dat in die artikelen bepaalde Overheidspersonen en ook het Bestuur in het algemeen op krasse wijze zijn belasterd. Maar dan rijst de vraag, waarom is geen strafvervolging tegen den schrijver ingesteld? En ook: moet niet, reeds ter wille van de goede naam van het Bestuur van Curaçao, van Regeringswege worden overgegaan tot een publicatie, waarin de onjuistheid van wat in die artikelen is medegedeeld in het licht wordt gesteld. Een goede naam is toch veel waard; hij is zelfs beter dan olie.

Wat de huidige **bloei van Curaçao** aangaat, deze berust nog altijd op een onvaste grondslag. Zijn voortduren is zeer overwegend afhankelijk van het bedrijf der olieraffinaderijen, dat op zijn beurt voor de verkrijging van zijn grondstof geheel afhankelijk is van de aanvoer uit Venezuela en Columbia. Hield die aanvoer op, dan zou misschien, o.a. dank zij de ligging ten aanzien van het Panama-kanaal en de ontwikkeling van het touristenverkeer, de toestand niet weer zo erbarmelijk worden als bij het begin dezer eeuw, toen van Kol constateerde, dat op al deze eilanden een ontzettende armoede heerste. Maar met de bloei van Curaçao en met de sluitende begrotingen zou het dan toch zeker gedaan zijn.

Nu ben ik niet zo erg onder de indruk van de voorspellingen, dat door uitputting van de olievelden de aanvoer van ruwe olie wellicht over 10 of over 15 jaar zal ophouden. Ik heb niet kunnen ontdekken, dat aan deze profetieën betrouwbare gegevens ten grondslag liggen. Maar er is wel een nabije mogelijkheid, dat de werkgelegenheid en de koopkracht, thans aan de oliebedrijven te danken, sterk zullen verminderen. Wanneer de uitbreiding en de verbetering dier bedrijven, die thans plaats vinden, over enige jaren voltooid zullen zijn, zal dit leiden tot het afdanken van een groot deel van de arbeidskrachten. En ook indien dit alleen ten gevolge zou hebben, dat de aangevoerde vreemde arbeiders naar hun land werden teruggezonden, zou het toch voor het bedrijfsleven en ook voor de financiën van Curaçao een zware slag betekenen.

De terugslag van een sterke inkrimping van de oliebedrijven op de financiën zou te zwaarder zijn, waar een deel der uitgaven niet zou verminderen. Ik denk bijv. aan de kosten van pensioenen. Men is zo verstandig geweest een pensioenfonds te vormen, maar hiermede is eerst vrij laat begonnen, en indien de eerstvolgende jaren een economische achteruitgang mocht intreden, zou men in Curaçao een pensioenfondstekortenmisère beleven van dezelfde aard als wij in ons land kennen.

De winnende hand is mild en het is dus begrijpelijk, dat het Bestuur wel eens wat erg royaal schijnt te zijn. Zo was op de begroting bijna 3 ton uitgetrokken ter verbetering van de **huisvesting der op Aruba gedetacheerde mariniers.** Van de urgentie dier verbetering waren de Staten algemeen overtuigd, maar zij werden wel ietwat geschokt, toen een hunner leden hun voorrekende, dat deze uitgave neerkwam op *f* 7000 per bed. En hoewel ik iederen marinier graag een aangename sponde gun, lijkt ook mij dat rijkelijk veel. De bestuursgemachtigde verdedigde de post door te wijzen op de te verwachten uitbreiding van het detachement. Hij kon echter, ook na herhaalde informatie, omtrent die uitbreiding niets naders mededelen dan dat het toekomstig aantal mariniers nog in de lucht hing. Daarop hebben de Staten de post met algemene stemmen weg-geamendeerd, daar het hun overbodig voorkwam op de begane grond een kazerne te bouwen voor een aantal in de lucht hangende mariniers.

Aan deze opmerkingen moet ik echter toevoegen, dat over het algemeen de wijze, waarop Curaçao de laatste jaren wordt bestuurd, een gunstige indruk maakt. **Het Bestuur** doet veel moeite en toont veel initiatief om nieuwe welvaartsbronnen op te sporen en de bestaande tot hoger ontwikkeling te brengen. Bij de bevordering van de agrarische productie gaat men nu in de richting, bijna 20 jaar geleden in het welvaartsplan-Helferich aangegeven. De mogelijkheden op dit gebied zijn door bodemgesteldheid en regenval vrij beperkt, maar er is toch nog belangrijke vooruitgang te bereiken.

Het is thans niet nodig veel te zeggen over een maatregel, waarvoor op Aruba sinds jaren geestdriftige pleidooien werden gehouden, die in de bestuursharten op Curaçao weinig weerklank schenen te vinden. Bij de begrotingsdebatten constateerde een Statenlid met leedwezen, dat het Bestuur nog steeds niet de noodzakelijkheid inzag van de verwezenlijking van de vurigste wens der gehele bevolking van Aruba. Het pleit èn voor de nuchterheid èn voor de gemeenschapszin der Arubianen, dat hun allervurigste wens geen blauw ideaal en geen egoïstisch persoonlijk verlangen betrof. De vurigste wens aller Arubianen toch is, naar dat Statenlid verzekerde: de uitbaggering van de Paardenbaai. Gelukkig behoeven wij ons thans niet in dit modderig onderwerp te verdiepen. Immers onlangs bleek mij uit een Curaçaos blad, dat het Bestuur zich nu heeft aangegord om die vurigste wens in vervulling te brengen.

Over de opmerking in het Voorlopig Verslag, dat de **regeling van het arbeidscontract** nog altijd veel te wensen overlaat, wordt in de Memorie van Antwoord gezwegen. Ik hoop, dat hier geld: wie zwijgt, stemt toe. In Curaçao toch gelden nog de ruim 30 jaar geleden uit ons Burgerlijk Wetboek verdwenen bepalingen, dat de meester op zijn woord geloofd wordt in zake de hoegrootheid van het loon, enz. Herziening is niet alleen nodig, maar ook heel eenvoudig, daar men de thans in ons land geldende bepalingen kan overnemen.

Bij beschouwing over de bloei van Curaçao wordt wel eens vergeten, dat die bloei zich beperkt tot de eilanden Curaçao en Aruba. Op de Bovenwindse eilandjes en ook op Bonaire geeft de economische toestand nog allerminst juichensstof. En zelfs op Curaçao heerst in de buitendistricten niet bepaald algemene welvaart. Dit blijkt al uit de mededeling in de Memorie van Antwoord, dat de Gouverneur handhaving van de leerplicht daar bezwaarlijk zou achten, o.a. omdat men dan niet alleen, zoals reeds geschied is, tot schoolvoeding, maar ook tot verschaffing van kleding en schoeisel van Gouvernementswege zou moeten overgaan.

De instemming, waarmede de invoering van **schoolvoeding** op Curaçao werd begroet, heeft naar mij uit de Curaçaose pers bleek, weldra plaats gemaakt voor **een zekere ontstemming. Men klaagde,** dat de schoolvoeding nog enkel op het papier bestond. Men merkte op, dat zij blijkbaar niet alleen diende om schoolkinderen voedsel, doch ook om papierfabrikanten en ambtenaren werk te geven. Blijkens de notulen van de Statenvergaderingen noemde een Statenlid het besluit tot regeling van de schoolvoeding „een wonderstuk van bureaucratie, waarbij niet minder dan elf instanties nodig zijn om het kind een litertje melk en een broodje te verschaffen". Aanvankelijk hield ik dit voor een staaltje van Amerikaanse overdrijving. Maar uit het **Publicatieblad,** het **Staatsblad** van Curaaço, A°. 1938 n°. 16, bleek me, dat daarvan geen sprake was. Onder dat nummer is het Besluit Schoolvoeding gepubliceerd en aan de hand van dit besluit heb ik nagegaan, hoe bijv. voor de leerlingen van de bijzondere scholen in de buitendistricten van Curaçao de schoolvoeding is geregeld. Die regeling is als volgt:

Zijn er op die school kinderen, die onvoldoende gevoed schijnen, dan begint men niet de kinderen melk en brood te verstrekken, doch met een reeks handelingen van andere aard:

Ten eerste: Het bestuur der school zendt den inspecteur van onderwijs een schrifttuur toe, waarbij het zich verbindt aan de schoolvoeding zijn medewerking te verlenen en de hiertoe nodige verplichtingen op te leggen aan het hoofd en het personeel van de school.

Ten tweede: De inspecteur van onderwijs zendt deze verklaring toe aan den directeur van de openbare gezondheidsdienst, met verzoek om advies over de vraag, of deze school voor schoolvoeding in aanmerking komt.

Ten derde: De directeur van de openbare gezondheidsdienst brengt het gevraagde advies uit.

Ten vierde: De inspecteur van onderwijs neemt kennis van dit advies en bepaalt vervolgens, of de school al dan niet voor schoolvoeding in aanmerking komt.

Ten vijfde: Valt die beslissing gunstig uit, dan geeft de inspecteur hiervan kennis aan den Gouvernementsgeneeskundige, binnen wiens ambtsressort de school is gelegen.

Ten zesde: De Gouvernementsgeneeskundige bezoekt zo spoedig mogelijk — uiterlijk binnen 3 maanden na de aanvang van de nieuwe cursus — de school en ontvangt van het schoolhoofd een voorstel betreffende de kinderen, die naar des schoolhoofds of des klasse-onderwijzers mening voor schoolvoeding in aanmerking zouden kunnen komen.

Ten zevende: Aan de hand van deze voordracht gaat de Gouvernementsgeneeskundige na of de voorgedragen leerlingen inderdaad voor schoolvoeding in aanmerking komen. Ik vermoed, dat dit onderzoek niet moeilijk zal zijn, daar hij nu de inderdaad in aanmerking komende kinderen wel zal kunnen onderkennen aan het rammelen van hun maag.

Ten achtste: De uitverkoren kinderen krijgen wel nog geen melk en brood, maar de Gouvernementsgeneeskundige krijgt van het schoolhoofd voor elk dier leerlingen een formulier, waarop hun naam en diverse andere wetenswaardigheden zijn ingevuld.

Ten negende: De Gouvernementsgeneeskundige ondertekent op die formulieren de verklaring, dat naar zijn oordeel de leerling, op wien het formulier betrekking heeft, voor opneming in de schoolvoeding in aanmerking komt.

Ten tiende: Het hoofd der school zendt de aldus ondertekende formulieren toe aan den districtmeester.

Ten elfde: De districtmeester gaat na of op de formulieren kinderen van vreemde nationaliteit voorkomen. Dezen toch mogen niet in de schoolvoeding worden opgenomen. Zo voorkomt men, dat het geld deels niet tot vulling van volkseigene kindermagen, maar tot vulling van volksvreemde maagjes wordt besteed en dat men dus er van verdacht zou kunnen worden niet op de hoogte van zijn tijd te wezen.

Ten twaalfde: Na de volksvreemde elementen te hebben uitgeschakeld, gaat de districtmeester voor elk der overige kinderen na, of de voor het kind verantwoordelijke persoon (vader, moeder, voogd of voogdes) financieel in staat is te achten het kind behoorlijk te voeden.

Ten dertiende: De districtmeester vermeldt de uitkomsten van zijn onderzoek op de formulieren.

Ten veertiende: De districtmeester zendt de formulieren, die betrekking hebben op kinderen, die niet van vreemde nationaliteit zijn en wier voor hen verantwoordelijke persoon niet geacht wordt financieel in staat te zijn hen behoorlijk te voeden, terug aan het hoofd der school.

Ten vijftiende: Na ontvangst dezer formulieren doet het schoolhoofd de kinderen onmiddellijk schoolvoeding verstrekken. Uiteraard voor zover dit mogelijk is en de kinderen nog niet van honger zijn flauw gevallen. Ter vermijding van overtollige tussenschakels is zelfs bepaald, dat het hoofd er voor dient zorg te dragen, dat degene, die met de voedselverstrekking is belast, dit voedsel rechtstreeks aan de kinderen verstrekt.

Mijnheer de Voorzitter! Ik heb deze regeling niet zonder ontroering gelezen. Zij deed mij beseffen, hoezeer Curaçao, al is het door een oceaan van ons gescheiden, toch met ons vaderland een geestelijke Rijkseenheid vormt. Want heeft die ietwat omslachtige, ietwat bureaucratische en zo sterk van de afkeer om over éénnachts ijs te gaan getuigende regeling niet een karakter, dat wij echt-Hollands kunnen noemen? Ik geloof dan ook, dat iedere Curaçaose neger het **Publicatieblad,** waarin de **regeling van de schoolvoeding** is opgenomen, met trots in zijn zak kan dragen als een **„bewijs van Nederlanderschap".**

Wordt vervolgd.

„Hurkgraven".

Van den Heer Inspecteur van het onderwijs alhier, Dr. J. Goslinga ontvingen we het volgend schrijven:

Hooggeachte Redactie,

Met grote belangstelling nam ik kennis van de mededeling in de „Amigoe", d.d. 28 Jan. j.l. inzake „Begrafenisurnen op St. Cruz", inzonderheid van de toelichting: „De Caraiben begroeven n.l. hun doden in gehurkte houding in aarden potten".

Beleefd moge ik Uwe Redactie verzoeken over dit onderwerp nog onderstaande opmerkingen te willen opnemen, waarvoor ik Uwe Redactie bij voorbaat dank zeg.

In bovenaangehaald bericht moet een drukfout ingeslopen zijn, of er zit een klaarblijkelijke vergissing in. Want „begrafenisurnen", waarin de doden in gehurkte houding werden bijgezet, zijn naar mijn bescheiden mening nog nergens ter wereld gevonden en zullen ook wel nimmer gevonden worden. Men zou de urnen om de lijken heen hebben moeten bakken!! en eerder „as-urnen", dan „begrafenisurnen" verkregen hebben. Maar vermoedelijk is hier ook geen sprake van „as-urnen", maar van „spijsurnen"; de laatste werden met voedsel den ontslapene meegegeven, welk voedsel waarschijnlijk bestemd was voor de veronderstelde reis ná de dood, of als een soort offer; een onderdeel van een bepaalde dodencultus.

Het begraven met opgetrokken knieën, een animistisch gebruik, hebben de archeologen veelvuldig kunnen vaststellen, niet alleen in Egypte en Griekenland, maar zelfs in Nederland, n.l. in de koepelgraven op de Veluwe.

Men spreekt van „Hockegräber", waarvan het Nederlandse „Hurkgraven" afkomstig is. Deze benaming is feitelijk onjuist, want de lijken zijn niet zittende in gehurkte houding bijgezet, maar liggende met opgetrokken knieën begraven. De bijgevonden urnen, eertijds voor „asurnen" aangezien, zijn vermoedelijk „spijsurnen" geweest, evenals die, welke men in de Hunnebedden heeft aangetroffen. Het had geen zin as-urnen in nagemaakte rotsgraven — i.c. Hunnebedden — te plaatsen. Onze voorouders zijn ook redelijke mensen geweest en ik veronderstel dat de Caraiben dat ook waren. De vraag rijst of degenen, die in Praehistorische tijd hun doden te Santa Cruz begroeven, inderdaad onder deze naam geindentificeerd mogen worden.

Hoe het zij m.i. moeten op Aruba en elders systematische opgravingen gedaan worden, zoals ik er eens enkele mocht meemaken o.l.v. mijn hooggeschatten leermeester Dr. J. H. Holwerda, de juist afgetreden Directeur van het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden die in Nederland jaren lang heeft verricht en waarmee hij het eerste hoofdstuk onzer Vaderlandse geschiedenis geheel heeft omgewerkt, zodat thans de Batavieren als oudste bewoners zijn onttroond en als het vijfde volk op Nederlandse bodem geclassificeerd mogen worden.

Voor ons gebiedsdeel zou een dergelijk onderzoek uit wetenschappelijk oogpunt zeer zijn toe te juichen. Vermoedelijk zal hier nog heel wat te vinden zijn, aannemende dat de mededeling in Uw blad juist is dat op Aruba indertijd lijken, in gehurkte houding begraven, gevonden zijn. Want deze wijze van lijkbezorging is de oudst bekende, in elk geval ouder dan het verbranden van lijken. Aruba en waarschijnlijk ook de andere Benedenwindse eilanden zouden dan een even rijke praehistorie bezitten als de meeste landen in Europa. Deze onderstelling wordt gesteund door het feit, dat hier ook verschillende nog onverklaarde rotstekeningen zijn aangetroffen. Voorkomen moet in elk geval worden, dat onoordeelkundig tewerk gegaan wordt, zoals oorspronkelijk in Nederland ook het geval was, waar de jacht op

...logisch onderzoek heeft geschaad. Uit de aard en de ligging der urn is voor den deskundige dikwijls meer af te leiden omtrent de herkomst, dan door het bezichtigen van de losse urn. In Nederland heeft men op dit gebied zelfs „namaak" in de antiekhandel gebracht. Met behulp van vele photo's, achter elkaar tijdens de opgravingen genomen, kan wetenschappelijk materiaal worden verzameld en naar het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden ter indentificatie worden opgezonden.

Ik moge van deze gelegenheid gebruik maken, allen die belangstelling voor deze arbeid hebben, met name ook goede fotographen te verzoeken hun naam en adres aan mij op te geven. Na onderling contact en degelijke voorbereiding zou met vereende krachten stellig een en ander uit het duister verleden van onze W.I. eilanden naar voren kunnen worden gebracht. De oudste geschiedenis dezer eilanden zal dan straks voor de echte Curaçaose jeugd iets interessanter worden, dan de Nederlandse, welke eigenlijk geheel buiten de sfeer hunner belangstelling staat. Immers „de liefde tot zijn land is ieder aangeboren".

Met beleefde dank voor plaatsing en alle hoogachting,

Uw. dw. dn.
W. J. Goslinga.

Willemstad, 30 Januari 1939.

Naschrift van de redactie.

Met bijzondere waardering hebben we hier opgenomen de beschouwingen van onzen geachten Inspecteur van onderwijs Dr. J. Goslinga en zijn bijzonder erkentelijk voor zijn pleidooi voor systematische opgravingen in dit gebiedsdeel.

Dr. Goslinga meent echter, dat er in ons bericht een drukfout of klaarblijkelijke vergissing zit; want, zo schrijft hij: „Begrafenisurnen waarin de doden in gehurkte houding werden bijgezet, zijn naar mij bescheiden mening nog nergens gevonden en zullen ook wel nimmer gevonden worden."

En waarop grondt de Hr. Goslinga deze bescheiden mening?

Hij schrijft: „Men zou de urnen om de lijken heen hebben moeten bakken en eerder „as-urnen" dan „begrafenisurnen" verkregen hebben."

We kunnen Dr. Goslinga hier echter geruststellen, dat er noch drukfout, noch vergissing in het spel is, en we geloven, dat zijn bescheiden mening gaarne hare plaats zal inruimen, wanneer we hier gaan citeren, wat Prof. J. P. B. Josselin de Jong schreef in de 1ste Jaargang van de West-Indische Gids (1919 pag. 322) in een artikel getiteld De betekenis van het Archaeologisch onderzoek op Aruba, Curaçao en Bonaire.

Voor zover de gegevens (over Curaçao en Aruba) strekken, kunnen we drie, misschien zelfs vier typen van urnbegraving onderscheiden. De eerste methode bestond hierin, dat het gehele lijk in hurkende houding in een grote urn werd geplaatst; een tweede urn van hetzelfde type, maar iets wijder, zodat zij de bovenrand van de lijkurn omsloot, diende daarbij als deksel.

We geloven dat Dr. Goslinga zelf deze oplossing wel heel simplistisch zal vinden.

Uit genoemd artikel van Dr. Josselin de Jong blijkt nog verder, dat deze primaire urnbegraving, waarbij het lijk in zijn geheel in een urn geplaatst wordt, in een groot deel van Mexico, Guatamala, Nicaragua en Costa-Rica bekend is en een enorme verbreiding heeft in Zuid Amerika (pag 330).

We geloven dat Dr. Goslinga gaarne zijn bescheiden mening prijs zal geven voor de wetenschappelijke resultaten van Prof. Josselin de Jong: tenzij er misschien nadien — we zijn geen specialist op dit gebied — nieuwere wetenschappelijke meningen zijn ontstaan.

Thans willen we iets naders zeggen, naar aanleiding van het pleidooi, wat Dr. Goslinga geeft ten gunste van systematische opgravingen in dit gebiedsdeel.

We hebben hierboven al de titel geciteerd van een artikel van Prof. Josselin de Jong, wat ook zulk een pleidooi inhield, en welk artikel bewees, „dat de archeologische vondsten op Aruba, Curaçao en Bonaire van meer gewicht zijn voor de studie der cultuurgeschiedenis van Zuid Amerika, dan eerste kennismaking zou doen vermoeden."

Dr. Josselin de Jong had deze mening gebaseerd op een verzameling oudheden, welke aan 's Rijks Ethnographisch museum ten geschenke waren gegeven door wijlen Pastoor A. J. van Koolwijk, die in de periode van 1870 — 1886 op elk der drie Benedenwindse eilanden werkzaam geweest is en geen moeite heeft ontzien om zijn verblijf ook voor de wetenschap productief te maken, o.a. schonk hij 4 urnen van bovengenoemd begrafenistype — deels waren zij beschadigd, deels konden zij uit de scherven worden geconstrueerd — afkomstig uit gedeelde nederzetting, waar ook de begrafenisurn is gevonden, waarover wij in ons blad van 28 Januari hebben bericht (Santa Cruz, Aruba). Tevens had hij ook enige grote scherven van Curaçao gezonden, die als randfragmenten van gelijksoortige urnen onmiddellijk herkenbaar waren, zodat het volgens Josselin de Jong, het niet al te gewaagd is aan te nemen, dat zij ook op dit eiland in gebruik geweest zijn. Slechts een der urnen bevatte nog een min of meer volledig skelet in hurkende houding, dat echter al gauw na het openen van de urn uit elkaar viel.

Dr. Leemans, indertijd directeur van het museum van oudheden te Leiden, heeft deze skeletten en urnen beschreven.

Pastoor van Koolwijk zelf schreef in een artikel van 20 Nov. 1881: „De gewoonte om hunne dooden in urnen ter aarde te bestellen, bestond bij de Indianen van Aruba nog in het begin dezer eeuw.

„Een zeer bejaard man te Savonet heeft mij verzekerd, dat hij als kind getuige is geweest van de begrafenis van Indiaanse vrouw. Het lijk was gehurkt in een urn geplaatst met het hoofd erbuiten. Op die begrafenis waren vele genoodigden en werden een aantal geiten en schapen geslacht. De omstandigheid, dat de doode met het hoofd buiten de urn werd begraven, vindt hare bevestiging in het feit, dat men in het kamp te Santa Cruz bij het opgraven van urnen, dikwijls de beneden gedeelte plaatste urn met een andere heeft gedekt gevonden, die dan dienen moest om het hoofd te beschutten."

Behalve de hier genoemde artikelen hebben wij nog voor Dr. Goslinga, om hiermede onze medewerking aan zijn oproep te geven, talrijke nota's en tekeningen van Pastoor van Koolwijk ter zijner beschikking.

Ook tekeningen uit de talrijke grotten van Aruba en Bonaire, waarvan er wel licht vele in de laatste 50 jaren reeds zullen verloren zijn gegaan, ter plaatse door de talrijke bezoekers die met behulp van fakkels deze grotten hebben bezocht.

Dr. Goslinga doet een pleidooi voor een systematisch onderzoek. We zullen hem hier gaarne steunen. Maar........ zal men met enkel particulier initiatief veel bereiken? Wie zal de rest betalen?

Josselin de Jong schreef in 1919: „Behalve eenmaal een subsidie van ƒ 50.— die Dr. Leemans van de regering wist los te krijgen toen van Koolwijk een bijzonder interessante ontdekking had gedaan, maar wegens geldgebrek het onderzoek moest staken, heeft men den stillen bescheiden werker nooit enige materiele steun verleend. Men verleende hem de „museummedaille", dat was goedkoper."

We hebben het vermoeden dat Dr. Josselin de Jong juist zijn artikel in 1919 schreef om belangstelling te wekken voor het belang wat de Volkenkunde van Zuid Amerika heeft, juist met een systematisch onderzoek op deze eilanden waar de cultuur der Arowakken en Caraiben in elkander lopen.

Want enkele jaren later in 1922 vertrok hij met Dr. Gudmund Hatt uit Kopenhagen via New York voor een wetenschappelijke expeditie op dit gebied naar St. Thomas. Voor de 50.000 Kronen, welke Deens wetenschappelijke instellingen hadden verschaft, kon hij nog wel zijn onderzoek uitstrekken tot onze Bovenwinden; maar voor de Benedenwinden had hij geen financiele belangstelling kunnen wekken. Op 9 April kwam hij op St. Martin en 30 Juli 1923 hield hij tijdens een verblijf van enkele dagen hier, een lezing voor het Algem. Ned. Verbond. Maar van enig wetenschappelijk onderzoek kwam niets.

Sinds Pastoor van Koolwijk is er aan archeologisch onderzoek niets meer gedaan. En nu? Wanneer we onze laatste suppletoire begroting zien, waar defensie zoveel van nodig heeft, dat zelfs sociale en andere belangrijke posten lelijke veren hebben moeten laten, dan vragen we ons af: waarom ook niet een post ten voor subsidies voor wetenschappelijk onderzoek?

En toch zal zonder deze steun, zelfs de meest enthousiaste archeoloog het niet kunnen bolwerken. Want prius est vivere deinde philosophari.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De rede van Hitler heeft, zoals in ons blad van Woensdag reeds kon gemeld worden, een verademing gegeven in de wereldpolitiek. Wel schreven we in ons overzicht, dat wel eens meer gebleken was, dat de woorden van Hitler niet met de latere gebeurtenissen strookten; maar wat we willen, geloven we zo gaarne en daarom waren ook Hitlers uitingen, dat hij vrede wil en nog lang vrede hoopt, voor velen ook werkelijk hoopgevende woorden, zodat de gunstige uitslag zich reeds aanstonds ter beurze tonen liet.

Maar juist daarom zal voor velen zo geheel onverwacht gekomen zijn het toch reeds lang verwachte woord van Roosevelt, dat bij een Europese oorlog de Ver. Staten aan de zijde zullen staan van de Europese democratieën. Want een andere uitleg kan niet gegeven worden en wordt ook niet gegeven aan de woorden van den president voor de congrescommissie voor militaire zaken, dat Amerika's grenzen aan de Rijn liggen en dat het voor Amerika van het grootste belang is, dat Engeland en Frankrijk door Amerika gesteund worden voorzien.

Reeds lang zeggen we, was dit woord van Roosevelt verwacht en door sommigen zelfs werd dit woord van Amerika's president beschouwd als de enige mogelijkheid om de dreigende oorlog af te wenden. Maar nu is gisteren, wel wat laat, een dementi gekomen van Roosevelt; die deze publicatie een opzettelijk verkeerde voorstelling van zaken noemt en zegt, dat Amerika's politiek niet is veranderd???

En aan Duitsland-Italië is door Amerika een protest gestuurd tegen de persaanval op Roosevelt, want Italië en Duitsland waren op een geweldige manier tegen Roosevelt te keer gegaan.

We begrijpen dit eigenlijk niet goed. Want als Duitsland wel mag zeggen, zoals Hitler deed, dat in een oorlog van Italië, Duitsland aan de zijde van Italië staat, waarom mag Roosevelt dan niet zeggen, dat het in een oorlog van Engeland of Frankrijk aan de zijde dezer landen stelling nemen zal? Bovendien, wanneer Duitsland zo de vrede wil, als Hitler in zijn rede van Maandag heeft aangekondigd, dan behoeft het toch van de woorden van Roosevelt niets te vrezen. Van een andere kant blijkt uit deze felheid, dat de democratische staten groot gelijk hebben, dat ze de fascistische staten niet vertrouwen en daarom doorgaan met zich tot het uiterste te bewapenen.

Bewapenen! Bewapenen!

Er is geen belang meer, hoe hoog ook, dat niet opgeofferd wordt om aan de wedren in de bewapening te kunnen meedoen; en meerdere landen hebben reeds het laatste restantje culturele en economische welvaart opgeofferd om kanonnen te kunnen kopen of maken.

Toch wordt men nog een ogenblik tot nadenken gedwongen, als bijv. het Britse ministerie van oorlog officieel mededeelt, dat een nieuwe regeringsgeschutfabriek zal gevestigd worden, te Dalmir nabij Glasgow. Daartoe zijn bestaande fabrieken, die tijdens de economische crisis leeg waren komen staan, door de regering aangekocht, die er een duizend werktuigkundigen te werk zal stellen. Voorts is de Britse regering bezig een vliegtuigenfabriek te Dunbarton in te richten, terwijl een munitiefabriek te Bishopston thans bijna gereed is. Als verheugende bijkomstigheid wordt dan medegedeeld, dat, wanneer al deze fabrieken in werking zullen zijn gesteld, daar werkgelegenheid voor verscheidene duizenden arbeiders in de technische vakken zal zijn. Bewapening als hulpmiddel tot bestrijding der werkloosheid.

Engeland bouwt echter niet alleen fabrieken voor de vervaardiging van oorlogsmateriaal; het ziet ook in de toekomst. Het denkt aan de benauwende dagen, waarin een toestand als tijdens de wereldoorlog kan terugkeren: dat men wel fabrieken en deskundige arbeiders had, maar geen grondstoffen. Daarin wordt nu reeds voorzien, zowel wat de levensmiddelenbevoorrading als wat de voorziening met andere nodige dingen betreft.

Hoeveel millioen ponden, in Engeland en over de gehele wereld, in de bodemloze put der bewapening wegzinken, is nauwelijks vast te stellen.

Als men even naar Amerika ziet, bespeurt men daar een even drukke bedrijvigheid om de bewapening tot een hoogtepunt, een record, dat nergens overtroffen zal kunnen worden, op te drijven. Men bouwt er oorlogsschepen en vliegtuigen in reeksen, altijd meer en meer. En voor al dit oorlogsmateriaal zijn vliegvelden en basissen nodig: het departement van marine te Washington acht er voorlopig, maar dan ook met de grootst mogelijke spoed, minstens dertig nodig, welke zich in de door Japan en door Duitsland bedreigde zônes zouden moeten bevinden.

Op het gebied der bewapening heeft nog een ander feit juist bij de jaarswisseling heel sterk de aandacht getrokken: de gedachtenwisseling tussen de Duitse en de Britse regering om de Duitse duikbotenvloot aanmerkelijk op te voeren, practisch te verdubbelen. Het staat buiten enige twijfel vast, dat Duitsland, na onderhandelingen met Londen, het volle recht heeft van de in het Brits-Duitse vlootverdrag van 1935 voorziene „escape clause", veiligheidsclausule, gebruik te maken. De internationale bezorgdheid draait dan ook niet om de wens der Duitse regering om haar recht toe te passen, maar rond de motieven, welke Berlijn bewegen dit verlangen nu te verwezenlijken; en ook rond de gevolgen, welke deze verhoogde Duitse vlootaanbouw op die van de andere maritieme mogendheden moet hebben.

Over de motieven willen wij niet fantaseren; enkele liggen als het ware voor het grijpen, andere groeien weelderig uit een ter zake vruchtbare verbeelding op.

Nu kan er natuurlijk getwist worden over de vraag, wie zich bedreigd moet of kan achten. Van Duitse zijde wordt volgehouden, dat dit land niemand bedreigd; maar vele landen zullen het daarop niet durven wagen, en derhalve ook gaan bouwen tot het zo juist vermelde evenwicht weer tot stand is gekomen.

Zo is de kringloop zonder einde.

Hoe juist heeft Benedictus XV z.g. de toestand ingezien, toen hij „gelijktijdige en wederzijdse beperking der bewapeningen" als de enige redding uit de bewapeningswedloop en derhalve uit de heerschappij van het geweld voorstelde.

CURACAO.

Met het s.s. „COSTA RICA", dat d.d. 5 Februari alhier wordt verwacht zullen o.m. de navolgende passagiers arriveren.

H. Burg, Fam. de Kok, Hr. & Mevr. E. H. Mohl, L. A. L. Weeser, Mevr. J. M. Willemse en dochter, Hr. & Mevr. J. Budde, J. Snoek, G. Stekelenburg, B. Koopman, Mej. H. C. Ruys, Mej. G. Faassen, Hr. & Mevr. W. F. Gordingh, C. G. Bax, Mej. Ch. W. F. Wilffret, Mej. C. M. Vendeloo, Mevr. W. de Kok, D. D. Gonlach, M. de Kok, J. D. Gonlach, G. v. Altena, W. H. v.d. Waard, A. van Roesveld, Chr. van Vuren, A. Smit, H. Schild, J. Groenewegen, S. Scheepstra, Mevr. C. D. Scheffer endochter, C. Kamphuis, A. Renes, W. van Wijk, H. J. Klein, M. J. Spierenburg, A. Voorwinde, Chr. Boon, W. Romijn, Chr. J. Hardenberg.

TOERISTENSCHEPEN.

De Kamer van Koophandel deelt ons mede, van de firma C. S. Gorsira JPEz. vernomen te hebben, dat het S.S. „CHAMPLAIN" van de Cie. Grle. Transatlantique op Zondag 12 Maart e.k. Curaçao zal aandoen. Het schip komt 6 uur v.m. Caracasbaai binnen en vertrekt dezelfde dag om 5 uur n.m. Dit is de eerste keer, dat deze maatschappij sinds April 1935 Curaçao wederom met een van hare toeristenschepen aandoet.

HET NATIONAAL DEFENSIEFONDS.

Op 31 Januari, de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix heeft het Comité van het Nationaal Defensiefonds te Curaçao zijn werkzaamheden afgesloten en het ingezamelde bedrag van ƒ 53. 886,68 aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao overhandigd.

Ten 11u.30 vervoegden zich ten Gouvernementshuize de heren W. Gauw, voorzitter, A. Senior en A. M. Ritsema, secretarissen en A. Curiel en G. J. Schaap, penningmeesters. Met een korte toespraak overhandigde de voorzitter de cheque aan Zijne Excellentie, waarbij de wens werd uitgesproken dat de gelden zouden worden bestemd voor de defensie van Groot-Nederland, terwijl werd vermeld dat deze gift was bedoeld als een spontane uiting van de gevoelens van eenheid van Curaçao met Nederland en de verknochtheid aan ons geliefd Vorstenhuis.

Met een glas erewijn werd hierna op de gezondheid van het prinsesje gedronken, waarna de Gouverneur in hartelijke bewoordingen de gift aanvaardde. Het bedrag overtrof, gezien het bevolkingsetal van Curaçao van ruim 60.000 inwoners, zijn stoutste verwachtingen en zal volgens Zijne Excellentie zeker niet nalaten een goede indruk te maken, zoals ook reeds de vrijwillige bijdrage van ƒ 100.000 voor defensie doeleinden op de begroting 1939 een uitstekende indruk achterliet, hetgeen uit de Handelingen der Tweede Kamer der Staten Generaal te lezen valt.

Met waardering werd gewag gemaakt van een gift van ƒ 3000.— van de Israëlitische gemeente van Aruba.

Ten slotte dankte de Gouverneur het Comité voor het mooie verrichte werk en verzocht het Comité zijn welgemeende dank ook te willen overbrengen aan de gehele bevolking van Curaçao.

Het Comité kwijt zich gaarne van deze opdracht en moge zich hierbij aansluiten en een ieder dank zeggen voor de medewerking en steun, die het allerwege heeft ondervonden bij het uitvoeren van zijne werkzaamheden.

CUROM.

Hedenavond om half acht zal door de Curom worden uitgezonden een causerie, te houden door den 1sten Officier van H. Ms. „Gelderland", den Luitenant ter zee 1ste klas Mr. M. V. Mouton over H. Ms. „Gelderland"
en „De betekenis van de Kon. Nederlandse Marine voor de overzese gewesten."

**K
KRO
O**

**Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Zondag, 5 Februari 1939.**

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Wereld-Apostolaat" door een Pater Dominicaan
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

**Koloniale uitzending van K.R.O.
Via PHI. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.**

1. Mars
2. Wat in Nederland verscheen door Dr. Anton van Duinkerken
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

POGING TOT INBRAAK.

Door den 66-jarigen koopman DA COSTA G. werd bij de Politie aangifte gedaan van poging tot inbraak. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

HUISVREDEBREUK.

Door een vrouwspersoon, genaamd M. werd bij de Politie aangifte gedaan van huisvredebreuk. Een onderzoek wordt ingesteld.

DE NOTARISTARIEVEN.

Er is nogal enige herrie (het woord is niet te banaal) geweest aangaande de notaristarieven, die onlangs door het Hof van Justitie zijn uitgevaardigd. Evenwel geloven wij niet, dat het publiek er nu, dank zij de krantenartikelen, veel meer van afweet. Integendeel, thans zijn we zover, dat we eigenlijk wel eens zouden willen weten, wat het oude en wat het nieuwe tarief inhoudt.

Tot onze spijt zal die nieuwsgierigheid ook hier niet bevredigd worden. Om de tarieven zelf te beoordelen, achten we ons niet competent. Maar we zouden hier wel willen wijzen op een eigenaardigheid, die zich thans bij het vaststellen van dit nieuwe tarief heeft voorgedaan.

Volgens artikel 54 van het Reglement op het Notarisambt (een Koninklijk Besluit, dat gewijzigd wordt bij Landsverordening) zal „tot bepaling der hoegrootheid en vorm van taxatie van het honorarium der notarissen, gelijk mede van de verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geleden,... **bij besluit van den Gouverneur,** een tarief worden vastgesteld" .

Dit is zeer eenvoudige en duidelijke taal: de Gouverneur moet een tarief vaststellen en dat is ook gebeurd, meer dan een halve eeuw geleden.

Het bezwaar, dat van sommige zijden **tegen dit tarief wordt aangevoerd** (nogmaals: **hier wordt niet het tarief zelf beoordeeld**) is, dat dit vastgestelde tarief verouderd is te achten. Voor dit bezwaar zou de oplossing zijn geweest, dat de Gouverneur dus een nieuw tarief vaststelt.

Evenwel thans heeft **het Hof** het nieuwe tarief **vastgesteld.**

Wat heeft het Hof met de notarissen te maken?

Artikel 43 van hetzelfde reglement, zegt:

> „Het toezicht over de notarissen wordt uitgeoefend door het Hof van Justitie.
>
> Indien een notaris de waardigheid van zijn karakter of zijne ambtsbezigheden mocht verwaarlozen, of zich aan inbreuk op de algemene verordeningen of aan andere misslagen mocht schuldig maken, wordt zulks door het Hof van Justitie onderzocht." etc.

Nu heeft het Hof de tarieven vastgesteld. Om een geijkte uitdrukking van het Christelijk-Historische Eerste Kamerlid, Prof. B. de Savonin Lohman te gebruiken, is dus het Hof van Justitie hiermede op de stoel van den Gouverneur gaan zitten!

Dat het Hof hiermede te ver ging, bleek het zelf wel te voelen. Het heeft gemeend deze vaststelling van een nieuw tarief te moeten toelichten. **Niet** door te motiveren, waar het zijn bevoegdheid vandaan haalt (hetgeen voor de hand zou liggen: „ingevolge artikel zoveel van het Reglement etc.). Maar door zonder deze motivering erop te wijzen, hoe het de naleving van dit tarief **zou afdwingen! Om te voorkomen,** dat de notarissen niet zouden begrijpen, hoe het Hof tot de vaststelling van een tarief komt, werd er n.l. aan toegevoegd dat 't Hof besloten had afwijking van dit minimum-tarief te beschouwen als ondisciplinair. Alleen deze toelichting al duidt op zwakte.

In Nederland hebben we ongeveer dezelfde situatie gekregen. Daar zijn de notarissen georganiseerd in één sterke vakbond, de broederschap van notarissen. En hoewel er bij de wet een (verouderd) tarief is vastgesteld. heeft de broederschap, dank zij haar monopolie, een redelijker tarief gekozen.

Evenwel — het tijdstip van de navolging dezer handelwijze is wel ongelukkig gekozen — ongeveer een maand geleden heeft de Minister van Justitie juist een commissie ingesteld om een **wettelijke** regeling te ontwerpen inzake de notaristarieven. En in deze commissie is de broederschap van notarissen alleen door haar voorzitter vertegenwoordigd naast 7 andere leden, niet-notarissen.

Ook in Nederland bestaat dus de neiging om wetgeving te doen geschieden door de wetgevende macht.

Mr. S. W. van der Meer.

LUCHTVERKEER EN HAASTIGE ZAKENLUI.

Op Donderdag 2 dezer arriveerde in de haven van Willemstad de „Antigua" van de United Fruit Comp., doch voor deze reis gecharterd door een gezelschap van 37 in olie belangen geinteresseerde zakenlui die vanuit Miami een rondreis maakten via Cristobal en Barranquilla en nu vanuit Curaçao via Havana weder naar Miami terugvaren.

Eén van de heren, de oliemagnaat Mr. Charles S. Atwell, wilde op 2 dezer echter persé te Barranquilla arriveren en onderweg nog een zakengesprek hebben van een half uur te Maracaibo, waartoe hij het vliegveld Grano de Oro te Maracaibo uitkoos.

Het K.L.M. vliegtuig naar Maracaibo was 's morgens om 9 uur vanuit Hato vertrokken, dus werd de K.L.M. ca 1 uur opgebeld door de Curaçao Trading Comp. met een aanvrage voor een chartervlucht, waaraan prompt kon worden voldaan.

Om 2 u. 27 vertrok Mr. Atwell in de „Meeuw", naar Maracaibo, waar om 3 u. 20 vlot geland werd en Mr. Atwell rustig zijn bespreking kon voeren totdat om 4 u. 25 het vliegtuig van de Pan American Airways vertrok, dat hem verder vervoerde naar Barranquilla, waar zijn privé Lockheed op hem wachtte.

Om 5 uur was de „Meeuw" weer terug in de hanger op Hato.

VOOR PHILATELISTEN.

Het Hoofdagentschap van de K. L. M. verzoekt ons mede te delen, dat momenteel geen enveloppen, welke de vlucht per „Reiger" van Amsterdam naar Zuid Afrika hebben meegemaakt, in voorraad zijn. Toch komen er nog steeds nieuwe aanvragen binnen. Het Hoofdagentschap heeft inmiddels telegrafisch aan het Hoofdkantoor der K.L.M. in Nederland gevraagd nog een aantal van deze enveloppen te zenden.

Mocht men dus nog meer enveloppen ontvangen, dan zullen eerst zoveel mogelijk de teleurgestelde aanvragers voorzien worden.

BEZOEK VAN OLIEMAGNATEN.

Donderdag bracht een bezoek aan onze haven het S.S. Antigua van de Fruit Company. Het schip was gecharterd door een aantal oliemagnaten.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao:

1. S.M. Lankhout — Hermelijnstraat 1 — Nijmegen — Nederland, biedt zich aan als in- en verkoopagent.
2. Gebroeders Stuyt — Postbox 30 — Haarlem — Nederland, wensen in relatie gebracht te worden met importeurs van kaas.
3. Eerste Leidse Lakfabriek — Hooigracht 60 — Leiden — Nederland, fabrikanten van Japan-, moffel- en celluloidse laken, verfspuiten, moffelovens en synthetische emailie, wensen in relatie te treden met rijwielhandelaren en autogarages.
4. N. Dirkzwager & Co. — Rechter Rottekade 151 — Rotterdam, exporteurs van aardappelen, zoeken een vertegenwoordiger voor het Gebiedsdeel Curaçao en eventueel ook Venezuela.
5. S. Hartog — Zandvoorter Allee 23 — Heemstede — Nederland, wenst in relatie te treden met importeurs van nieuwe en/of gedrukte zakken (jute).
6. N.V. Plusette-Import — Kromme Wiekstraat 15A — Rotterdam, zoekt een alleenverkoper voor Plusette schilder en borduurmateriaal.
7. Societé Anonyme Commerciale, Industrielle & Maritime „Excelsior" — Ostende — België, zoeken een vertegenwoordiger voor het product Sprats (kleine sardines) in blik.
8. J. Lavado — Rua da Madalena 88 — Lissabon — Portugal, zoekt een agent voor het product geconserveerde vis.
9. Luis del Corral — Victoria 442 — Buenos Aires, zoekt een agent voor de producten uien en verse vruchten.
10. Transmar Trading Company — Avenida Pres. Roque S. Peña 616 — Buenos Aires, biedt zich aan als in- en verkoopagent.
11. Faludi & Markovits — IV Károly Király — Ut 20 — Budapest — Hongarije, wensen in relatie te treden met importeurs van damesmodewaren; eventueel ook met een commisieagent in deze branche.
12. M. J. R. Gomes & Co. Ltd — 72 H.M. Sá da Bandeira — Villa Nova da Gaia — Portugal, zoeken een alleenvertegenwoordiger voor de producten Douro Port-, Sherry-, Madeira-, Lissabon- en Muscatel-wijnen.
13. Corn-Davis & Co. — 288 — 290 Washington Street — New-York, N.Y., zoeken een agent voor de producten verse vruchten, groenten, kaas en andere voedingsmiddelen.
14. Hart, Paulis, Wiesse, Inc. — 280 Broadway — New-York, bieden aan incassos te verzorgen in de Ver. Staten van N.-Amerika en Canada.
15. Carlo Fusari — Via Peveragno 7 — Cuneo — Italië, exporteur van bedspreien en kussens, zoekt een agent.
16. O.K. Gidumal & Watumull Ltd., — P.O.Box 586 — Hong-Kong — China, zoeken een agent voor gebreide en geweven textielgoederen, schoenen, hoeden, matten, imitatie-juwelen, Jade-, zilverwaren enz.
17. Fa. C. G. Meiert Gaissert — Löwenstr. No 1 — Zürich — Zwitserland, biedt zich aan als in- en verkoopagente.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

MILITAIRE OEFENING

Ettelijke jaren geleden schreven wij: „Curaçao begint een eldorado te worden voor oorlogscorrespondenten." We hadden in de dagen kunnen schrijven over „**een zeeslag in vredestijd**" naar aanleiding van het feit dat in de grond boren der oude „Zeelandia" door H. Ms. Kortenaer; over een bestorming van het fort Nassau; een militaire oefening op Aruba, enz. En daar tussen in had nog de werkelijke overval plaats gehad van het Waterfort door een bende Venezuelanen op de ongelukkige avond van de 8ste Juni.

Zo druk was 't in de laatste jaren niet meer. Maar toch zouden we weer een bestorming van 't Fort Nassau hebben kunnen meemaken, ware het niet dat in het plan van gisteren deze bestorming beginnen moest op Caracasbaai en half twaalf het einde der manoeuvres was geblazen. Maar in oorlogstijd kan men van de mensen niet het onmogelijke vorderen en in vredestijd, tijden van manoeuvres, zoals we gelukkig nu nog meemaken, mag dit natuurlijk allerminst.

Zoals steeds bij militaire oefeningen was men ook met de manoeuvres van gisteren van bepaalde veronderstellingen uitgegaan die gedurende de bestorming nog weer met andere veronderstellingen moesten worden aangevuld, zodat je niet alleen je ogen, maar ook je fantasie duchtig moest laten werken.

Verondersteld was, dat op 15 Januari de oorlog was uitgebroken met Roodland en Curaçao, dus gevaar liep iedere dag van uit zee te kunnen worden aangevallen. De troepenmacht op Curaçao had zich dus gemobiliseerd en de volgende voorlopige stelling ingenomen: Het gros van de reserve ligt op Rio Canario en kan door middel van motorrijtuigen snel vervoerd worden naar bedreigde stellingen. Langs de gehele kust zijn op de meest gevaarlijke plaatsen verschillende kustdetachementen geplaatst, waarvan o.a. een op Caracasbaai, welke een divisie — ongeveer dertig man — sterk is. Het doel dezer divisie is, de aldaar gelegen terreinen van de C.P.I.M. te bewaken en zo mogelijk kleine ondernemingen van den vijand te beletten. Zou deze vijand overgaan tot de landing van een grote troepenmacht, dan zal deze divisie zich moeten terugtrekken, onderwijl de vijand bedreigen en daardoor deze vertragen in hun snelheid van bewegingen. Daardoor zal het gros van de troepen op Rio Canario tijd krijgen om deze vijand aan te vallen; hetzij voor, hetzij in de flank, hetzij door een omtrekkende beweging over Santa Rosa in de rug.

Bij de plantage Zuurzak zijn twee zware en twee lichte mitrailleurs opgesteld om ter bescherming van de stad de vijand tegen te houden, terwijl ook te Rio Canario nog twee zware mitrailleurs, opgesteld op trucks ter reserve aanwezig zijn.

Op 1 Februari nu was er reeds een kruiser van Roodland gesignaleerd aan de kust, die blijkbaar bedoelingen had een landingsplaats te zoeken en werkelijk gisteren was deze kruiser des morgens op Caracasbaai geland en had daar gebruik gemaakt van de goede steigers, om in allerijl en betrekkelijk ongestoord een landingsdetachement van enkele honderden mannen aan wal te zetten.

Zo stonden deze troepen aan de Caracasbaai op het moment dat de oefeningen begonnen. Deze troepen van Roodland waren matrozen van H. Ms. Gelderland, onder leiding van den Luit. ter Zee van der Wall Bake.

Als commandant van de troepen van Blauwland fungeerde de Luitenant der politie-troepen van Erp. Deze bestonden uit Mariniers politiemilitairen en het Curaçaose Vrijwilligerscorps. Leiders van de oefeningen, tevens scheidsrechters waren de Kapitein der Mariniers van Langeveldt en de Kapitein der politietroepen Venema.

Door de welwillendheid van den Commandant der Mariniers, bracht een der eenheden van de pas weer herleefde motorrijtuigenbrigade van Kapitein Meyboom de pers naar het terrein der oefeningen. Het was alleen jammer dat deze wagen niet ter onze beschikking blijven kon. En gelukkig was het maar, dat onze redactie deze morgen over de bekende Gerá van La Cruz beschikken kon. Onze dank daarvoor.

Het was ongeveer half tien, toen we op Caracasbaai de eerste schoten hoorden van de mitrailleurs die volkomen onzichtbaar opgesteld stonden in de boschages rond de heuvels van de baai. Weldra zagen we toen van de andere zijde de eerste matrozen van Roodland opdagen. Door het vuur en de rook waren heel spoedig de mitrailleursnesten te onderkennen, die door de kruiser van Roodland onder **vuur genomen werden en** spoedig het veld moesten ruimen. Langzaam zag men deze divisie van Blauwland die deze eerste stoot had opgevangen, onder het vuur van Roodland retireren. Onderwijl konden de troepen van Luit. van der Wall Bake langs de weg van Caracasbaai oprukken, waar de uitgegraven heuvels langs hele stukken van de weg aan de troepen een prachtige schuilplaats boden. Toch hield het vuren van Blauwland niet op; maar meer en meer trokken deze troepen zich terug in de terreinen, bewesten de weg naar Caracasbaai, waarheen ze achtervolgd werden door de Roden.

Ter hoogte ongeveer van zijweg naar Jan Thiel waren we de troepen zo goed als uit het oog verloren, waarop we maar besloten ons langzaam in de richting van Zuurzak te begeven, ze wel op de grote weg te zullen ontmoeten.

Bij de post Zuurzak had Luitenant Innsbrucker van 't C.V.K. het commando. Ook waren daar als belangstellenden Z. Exc. de Gouverneur met den Commandant van H.Ms. Gelderland. Uit 'n onderhoud wat we daar hadden met de verschillende Militaire autoriteiten, die daar aanwezig waren, bleek dat de Roden toch veel succes hadden, waarbij dan ook, zij het een niet-onverdiend gelukwaam. Het was toen ongeveer half elf in de morgen.

Uit de op deze post binnengekomen berichten, bleek echter, dat de hoofdmacht meer en meer naar de richting van de plantage Jan Thiel trok en we probeerden dus vanuit de richting Jan Wé deze hoofdmacht te bereiken; maar onze auto kon zich ten slotte niet meer door de mondi heenwerken, een mondi waar toch de mannen der beide partijen doorheen trokken. En zonder dat we een man gezien hadden, trokken we weer terug naar de post Zuurzak, waar Luit. Innsbrucker nog steeds op post stond: waar we ook de auto met verfrissingen aantroffen, maar waar verder van de manoeuvres niet veel merkbaar was. De berichten kwamen maar binnen, dat de troepen meer en meer naar de richting van Jan Wé gingen en we stonden juist op het punt ons daarheen te begeven, toen een eigenaardig opgeladen truck uit de richting Caracasbaai onze aandacht trof.

Spoedig werd deze onder vuur genomen, en ja wel, de eigenaardige lading bleek een aantal matrozen te bevatten, die ook het vuur openden. Maar deze liepen wel al te gemakkelijk in de val en Kapitein Venema, de scheidsrechter, die toevallig aanwezig was, kon heel gemakkelijk constateren, dat dit partijtje Roden buiten gevecht gesteld was en zich hadden over te geven. De Curaçaose Vrijwilligers deden dit zeer serieus met de sluitstukken van de geweren te nemen enz. Maar op hun erewoord werden toch aan de matrozen de wapens maar weer teruggegeven. Een sectie militaire wielrijders passeerde nog deze post; maar deze konden nu de Roden zich totaal in de mondi hadden teruggetrokken, ook bij deze post niet weer uithalen.

Op weg naar Jan Wé ontmoetten we nog enkele van de troep verdwaalde Roden, wier aanwezigheid later op de post Jan Wé werd gemeld. Op deze post waren een telefonist, twee man Mariniers en twee Militaire polities, die het spoedig te kwaad kregen met de gesignaleerde Roden, die deze post in een handgemeen wisten te vermeesteren. We waren blij voor onze persfotograaf, die hier nog enkele aardige momenten wist vast te leggen.

Ook maakten we hier nog mee de gevangenneming van een militair van het wielrijderscorps, die later nog wist te ontvluchten; maar wanneer er met scherp geschoten zou zijn, geen honderd meter weg gekomen was; alsmede van een ordonnance op een motor, die nog dacht dat de post in handen der blauwen was en zo in de val van de Roden viel.

Maar waar was Luit. van der Wall Bake met de hoofdgroep van de aanvallers?

Volgens berichten waren ze nog op geen 200 M. van de post, waar wij ons bevonden; maar in de cactussen en doornstruiken waren ze voor ons niet te vinden. Ja, even later zagen we boven op de hoogste berg aan de Salinja de rode vlag wapperen ten teken, dat ze zich daar genesteld hadden in een positie, waar ze de hele omgeving beheersten.

Hier in de buurt ontmoetten we voor het eerst op deze morgen de Luit. van Erp, de verdediger der stad, die we om enkele inlichtingen vroegen. Maar daar schalde de trompet ten teken, dat de oefeningen waren beeindigd; doch tot in de heuvelachtige omgeving was dit signaal nog niet doorgedrongen en knalden nog heftig de schoten van mitrailleurs en geweren.

Hoe de oefeningen verlopen waren? En welke partij de grootste successen te boeken had?

De leiders der manoeuvres konden ons daarover nog niet inlichten, maar beloofden ons, na inzage van alle door de onderafdelingen te uit te brengen rapporten, daarover ons een klein resume te doen toekomen.

Het was nog een heel werk om de mannen die nog her en der in het terrein verspreid waren of nog op hun posten stonden, weer thuis te krijgen. Maar daar zorgde de transportkolonne voor van Kapt. Meyboom, die de mannen zwaar vermoeid naar het fort bracht, waarachter ook de truck kwam met de verversingen die nu daar maar uitgedeeld werden.

Ze kwamen wel van pas, want de veldflessen waren leeg.

We menen hier wel een eresaluut te moeten brengen voor de door de manschappen geleverde prestaties. Het zwaarste werk hadden o.i. de matrozen van H.Ms. Gelderland, die van Caracasbaai tot de Stad een geweldig zwaar terrein te veroveren hadden en dit niet alleen in een strijd tegen de Blauwen, maar nog veel meer tegen doornen en juffers, heuvels en dalen, rotsen en poelen.

We hadden dit reeds geschreven, toen we in de namiddag eerst van enkele matrozen vernamen dat inderdaad de opzet van de Roden is gelukt en een veertig man de voet van het fort Nassau hebben bereikt.

Een knap stuk werk van onze mannen van de Gelderland, die hiermee de winnende partij waren in de manoeuvres van gisteren. Met ere mogen wel genoemd worden de sectie-commandant van deze dappere troep, De Luitenants van Es, Schuitema, Leegsma en Vermeyden en last not least de commandant Luit. van der Wall Bake.

Ons land van Curaçao, ook dit zal wel uit deze manoeuvres geleerd zijn, geeft zich toch niet gemakkelijk aan den vijand over.

Mogen we echter hopen, dat ze nooit komen opdagen.

ONZE MARINE.

Naar we vernemen, wordt Hr. Ms. Johan Maurits eerst Woensdag hier verwacht.

Hr. Ms. Gelderland zal Vrijdag a.s. vertrekken.

PRINSES JULIANA IN BIJDE VERWACHTING.

De Engelse en Amerikaanse radiostations deelden gisteren mede, dat officiele mededeling was gedaan dat H.K.H. Prinses Juliana weder in blijde verwachting is en tegen medio Augustus de nieuwe prins of prinses verwacht mag worden.

Het Prinselijk Paar gaat dezer dagen op reis naar Zwitserland.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Lord Halifax, de Engelse Minister van Buitenlandse Zaken, oefende gisteren kritiek op Hitlers woorden, dat het de bedoeling was van de democratische Staten om Duitsland van de wereldhandel uit te sluiten.

Halifax ontkende dit en weet de de moeilijkheden op dit gebied aan de onproductieve oorlogsvoorbereidingen.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Bij Wilton Feyenoord, Rotterdam, is de onderzeeboot O 20 met succes te water gelaten.

De K.N.S.M. hervat de vaart op Spanje. De 15de Februari zal de eerste afvaart plaats vinden.

De Nederlandse arbeiders in het Duitse grensdistrict mogen 50% van hun loon in Nederlandse munt huiswaarts nemen.

Hare Majesteit de Koningin heeft tot grootmeesteres van Haar Huis benoemd baronesse van Tuyl van Serooskerken-Boreel te Bloemendaal.

De Officier van Justitie der Haagse rechtbank eiste tegen den redacteur van het Nationaal Dagblad, E.J.R. 800 gulden boete, subs. 100 dagen gevangenisstraf, wegens belediging van de Joodse volksgroep.

Donderdag l.l. verscheen in Den Haag de nota van den minister van Justitie, Mr. Goseling, betreffende de zaak Oss, waarin de minister zijn aanvankelijk ingenomen standpunt ten volle hanhraaft. De nota bevatte 93 bladzijden.

In Nederland bevinden zich thans 7500 Joodse vluchtelingen, waarvan 6000 volwassenen.

VERDUISTERINGEN.

De 32-jarige kok A. heeft bij de Politie aangifte gedaan van verduistering van kledingstukken. Een onderzoek wordt ingesteld.

Door de 39-jarige vrouw M. werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering. Een onderzoek wordt ingesteld.

Filmbespreking.

„QUALITY STREET" (Roxy).

In 1815 trokken de Engelse jongemannen naar het vasteland, om Napoleon bij Waterloo te ontmoeten. En zoals nog steeds bij dergelijke gelegenheden, viel het afscheid hard voor menig jong meisje, wier vriend de wapenrok koos. Ook de jeugdige Febe uit Quality Street moet voor de eer van het vaderland dat offer brengen en voor haar des te meer, daar de man die haar hele hart bezit, zich voor zijn vertrek niet heeft verklaard. En het is niet voor tien jaar later dat de tot kapitein bevorderde jongeman weer zijn intrede in haar huis doet.

Maar Febe, die zich ook tien jaar ouder voelt, kan niet begrijpen, dat de man in haar hetzelfde jonge meisje ziet van toen. En dat gebrek aan vertrouwen doet haar een list te baat nemen, waarvan de gevolgen wel eens de omgekeerde uitwerking konden hebben als de bedoeling geweest was. Maar het zou geen ware film geweest zijn, als niet alles goed terecht zou komen en gaat men met het bevredigend gevoel naar huis, dat de liefde steeds overwint. Men heeft zich veel moeite gegeven de sfeer van die dagen voor ons te doen leven en is daarin dan ook uitstekend geslaagd.

„DE DRIE MUSKETIERS" (Cinelandia)

Een buitengewoon smakelijke film. Wie gemeend zou hebben, dat Amerikanen de Franse romantiek en bravour niet kunnen verfilmen, zou blijken zich te vergissen. De film geeft een uitstekende weergave van Alexander Dumas' meesterwerk. Dapperheid, liefde, intriges, zonder te vervelen, zoals modernere „avontuurlijke" films nogal eens plegen te doen. Met spanning zitten we te wachten op de ontknoping hoewel we van te voren weten, dat het goede toch glansrijk zal overwinnen. Een film bovendien vrijwel zonder zwakke plekken, die zeker veel publiek zal trekken.

HAPAG

HAMBURG-AMERIKA LINIE

Next sailings from CURACAO:

To EUROPE, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

ss. „Luebeck“		Febr. 10
ms. „Caribia“		Febr. 18
ss. „Troja“		Febr. 25
ms. „Phoenicia“		March 8

To CENTAL AMERICA (Pto Columbia, Cartagena, Cristobal, Pto. Limon, Pto. Barrios):

ms. „Caribia“		Febr. 2
ms. „Oakland“		Febr. 8
ms. „Phoenicia“	(calling at Aruba)	Febr. 16
ss. „Feodosia“		Febr. 27

To MARACAIBO:

ss. „Alemania“ and ms. „Frisia“ in connection with our transatlantic steamers.

Edwards, Henriquez & Co., Curaçao, Tel. 106.

ARUBA TRADING CO., Aruba.

Schepenlijst over de maand Februari 1939.

4	Ned.	Rotterdam.	Caracasbaai—La Guaira	New York
4	It.	Rialto	Prt. Cabello	Cristobal
5	Duitsch	New York	New York	La Guaira
5	Ned.	Costa Rica	Prt. Cabello	Prt. Colombia
5	„	El Libertador	Aruba—Maracaibo	Aruba—Maracaibo
6	„	Plato	Haiti	Domingo
6	Dom.	Pres. Trujillo	Ciudad Trujillo	Ciudad Trujillo
6	Fransch.	De La Salle	prt. Colombia	prt. Cabello
	„	San Diego	Havre	Colon
7	Amk.	Santa Elena	New York	La Guaira
7	Ned.	Baralt	Bonaire	Bonaire
8	„	Amor	New York	Maracaibo
1	Eng.	Arawa	Londen	Panama.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston, en Pto. Limon:

ss. „Costa Rica“	Doet tevens Havana aan.	5 Februari	
ss. „Simon Bolivar“		21 Februari	

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Kingston, Pto. Limon en Cristobal:

ms. Socrates“		9 Maart	

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

ms. „Pericles“		9 Februari	
ss. „Costa Rica“		23 Februari	

Naar Port au Prince en New York:

ss. „Stuyvesant“		20 Februari	
ss. „Van Rensselaer“		13 Maart	

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Trinidad, Barbados, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

ss. „Cottica“		18 Februari	
ss. „Stuyvesant“		12 Maart	

Naar Pto. Cabello en New York:

ss. „Flora“		10 Februari	
ss. „Amor“		17 Februari	

Naar La Guaira (direct):

ss. „El Libertador“		9 Februari 6 p.m.	
ss. „El Libertador“		14 Februari 6 p.m.	

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

ss. „Barneveld“		4 Februari	
ss. „Breda“		14 Februari	

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

ss. „Alkmaar“		4 Februari	
ss. „Bennekom“		10 Maart	

Naar Maracaibo via Aruba:

ss. „El Libertador“	Maandag	6 Februari	11 a.m.
ss. „Amor“	Woensdag	8 Februari	——
ss. „El Libertador“	Zaterdag	11 Februari	2 p.m.
ss. „Telamon“	Zondag (gaat niet naar Aruba)	12 Februari	——

Naar Bonaire, St. Maarten, Saba, St. Eustatius, en St. Kitts:

ss. „Baralt“		11 Februari	9 a.m.

DE FAMILIE BRION EIST TERUGBETALING VAN VENEZUELA.

Enige dagen geleden lazen we het volgende bericht in de „La Esfera" van Caracas:

De familie Brion, afstammelingen van onze nationale Curaçaose held, Pedro Luis Brion, heeft een vordering ingesteld op de Venezolaanse republiek.

Wat is namelijk het geval?

Men weet uit de geschiedenis van het leven van onze held Brion, dat hij niet alleen door daadwerkelijk meevechten, maar ook door het lenen van geld, Simon Bolivar geholpen heeft.

Pater Euwens noemt Brion de minister van financiën van Bolivar. Men kan zeggen, dat hij, Brion geheel zijn vermogen aan Venezuela geleend heeft.

Voor dat geleend geld gaf Simon Bolivar een soort van bonnen, die later als schuldbrieven zouden dienen, maar van aflossing is ook later, toen de onafhankelijkheid bevochten was, niets gekomen.

Tien afstammelingen van Pedro Luis Brion hebben nu een poging gedaan om nog iets van die schuld los te krijgen. Ze schijnen allen in New York te wonen en dragen de naam Golding.

Het is waar, Brion heeft heel zijn vermogen uitgeleend aan Simon Bolivar. El Libertador erkent dat heel ruiterlijk, toen hij de dood van Brion vernam, schreef hij deze gedenkwaardige woorden, waar de familie zich nu op beroept:

„Alle Columbianen (de oude naam, vóór de verdere splitsing van het rijk) zullen in hun hart voor den Admiraal een altaar oprichten, gewijd aan de dankbaarheid. Ik zal zelf de eerste zijn, voor zover dit in mijn macht is, om aan het verste nageslacht de eeuwigdurende herinnering na te laten van al het goede, dat hij voor zijn Vaderland gedaan heeft en van zijn verheven, grootmoedig karakter. Tegelijk met Admiraal Brion zal ten alle tijde de sublieme herinnering voortleven van zijn edelmoedigheid, zowel als onze heilige verplichting om zijn laatste wil te volbrengen.

De familie van onzen Weldoener zal voorrang genieten bij alle schuldvorderingen, want geen enkele verdient meer de voorkeur dan de zijne".

De laatste woorden zullen natuurlijk worden uitgespeeld.

Een zekere van Spader heeft vroeger al eens geprobeerd die schuld afgelost te krijgen, maar zonder succes. Het werd toen afgewezen (dat was in 1903), daar de aanvrage om aflossing te lang was uitgesteld.

De familie in New York bezit nu o.a. een bon die $ 100.000 waard moet zijn. De uitrusting van een vloot is er mee betaald.

Op Curaçao wacht men, ook niet zonder belangstelling, het antwoord der Venezolaanse regering af.

WAARSCHUWING

De Koloniaal Ontvanger op Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Inkomstenbelasting over 1938/39, dat het drie vierde gedeelte van genoemde belasting invorderbaar is geworden op den 30n Januari 1939, en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, den 2n Februari 1939.

De Koloniaal Ontvanger.

Het verdragen van vreemde kuren, niet echter in de hand werken ervan, kan een daad van naastenliefde zijn.

Voorzichtigheid is beleidvol doen; — niet beleidvol is niets doen.

HET CHRISTENDOM MACHTELOOS.

Op derde plaats staat in Rosenbergs richtlijnen: „Het Christendom op politiek gebied machteloos maken".

We weten, dat de mannen en vrouwen, die een leidende positie in de nat.-socialistische partij innemen, voor zover ze vroeger lid van een kerkgenootschap waren, practisch allen uit de Kerk getreden zijn. We behoeven slechts de namen te noemen van Hitler, Himmler, dr. Göbbels, Streicher, Henlein, Bürckel, allen vroeger katholiek. Scherp wordt er voor gewaakt, dat niemand die zijn geloof trouw blijft, een leidende positie in de partij inneemt. Daarentegen wordt er voortdurend propaganda gevoerd om de mensen te bewegen hun lidmaatschap van de Kerk op te zeggen. In 1933 traden in Duitsland 26.376 personen uit de Katholieke Kerk, in 1936 46.427 personen.

In een schrijven van 3 Mei 1936 vroeg de leider van S.S. Reservesturm 2/25 te Homburg opgave van de sectie-commandanten en onder hen ressorterende bevelvoerders die uit de Kerk waren getreden en stond er op, dat degenen, die dit nog niet hadden gedaan, dit alsnog zouden doen.

Tegen dit schrijven is door Mgr. Graf von Galen, Aartsbisschop van Münster, bij de Duitse regering geprotesteerd.

In de „Kölner Kirchenzeitung" van 9 Maart 1937 deelt de Aartsbisschop van Keulen mede, dat in de stad Keulen van 1 Dec. 1936 tot 1 Maart 1937 2700 katholieken uit de Kerk zijn getreden, voornamelijk personeel in overheidsdienst. De Aartsbisschop schrijft verder: „Op tal van plaatsen wordt van overheidswege een sterke pressie uitgeoefend om uit de Kerk te treden."

In Oostenrijk zijn sinds de vestiging van het nationaal-socialistisch regiem honderden en honderden uit de Kerk getreden.

In de loop van 1937 hebben de Duitse bisschoppen herhaaldelijk speciale maatregelen afgekondigd tegen hen, die onder dwang uit de Kerk treden.

Daarnaast wordt elke critiek van de kant der Kerk op maatregelen — al raken ze nog zo zeer kwesties van geloof of zeden, bijv. van huwelijk — als hoogverraad beschouwd, wat dan gestraft wordt op titel van politiek katholicisme.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

5 Febr 1939: Junior-klasse J. Holland Jr. — Scherpenheuvel Jr. (Pengel)

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 3 uur namiddag.
De met ** aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur voormiddag.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur namiddag.

Heren Scheidsrechters worden verzocht bovenstaand programma goed na te gaan en ingeval zij aangewezen zijn om een wedstrijd te leiden op een datum, dat zij door werkzaamheden, enz. niet in staat zullen zijn op te komen, zulks tijdig te berichten aan den competitieleider, G. M. Beltram, Bergstraat No. 17, opdat in de vervanging kan worden voorzien. Dit ter voorkoming dat wedstrijden niet door zullen gaan, wegens niet opkomen van scheidsrechters.

ZONDAG 5 FEBRUARI ZULLEN TWEE ELFTALLEN OP HET TERREIN MUNDO NOBO TEGEN ELKAAR UITKOMEN, SAMENGESTELD UIT SPELERS DIE IN AANMERKING KOMEN VOOR HET DEFINITIEVE BONDSELFTAL. EEN TROUWE OPKOMST VAN DE SPELERS WORDT DOOR HET C.V.B. BESTUUR ZEER OP PRIJS GESTELD.

„A" Blauw-zwart

GROVELL (S.U.B.T.)

HOLLANDER (R.C.C.) — DE KOOP (TRANS)

LEERS (J.H.) — BLOEMENDAAL (ASIENTO) — SENTIAGO (J.H.)

RAMIREZ J.H.) — OOSTLANDER (ASIENTO) — NAHAR (TRANS) — LEONORA (J.H.) — RONDIJK (R.C.C.)

Referee O Casper

NAALDIJK (TRANS) — EVERTSZ (SU.B.T.) — BOSCH (S.U.B.T.) — HUDSON (R.C.C.) — PIETERSZ (SU.B.T.)

LEONORA (J.H.) — BAKHUIS (S.U.B.T.) — ROYER (J.H.)

ATALIDA (HERC) — ROSINA (SCHERP)

PINEDO (HERC)

Wit-zwart „B"

RESERVES: SALCEDO (S.U.B.T.), JANDROEP (S.U.B.T.), WILLEMS (TRANS), BERNABELA (FEY.), PARDO (J.H.), MAU ASAM (TRANS), SUAREZ (R.C.C.), SALOMON (ATLETICO), RUIZ (S.U.B.T.), NAHAR (TRANS).

HET BESTUUR.

BEKENDMAKING.

De wnd Directeur van den Landsradio- en Telefoondienst maakt aan de telefoongebruikers bekend, dat wegens werkzaamheden aan de kabelpalen ten behoeve van de automatische telefoon, eenige telefoonaansluitingen beoosten de haven gedurende de maand Februari beurtelings voor korten tijd buiten gebruik moeten worden gesteld.